

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๓/๒๕๕๓

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายโกศล ศรีสังข์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ส่งเรื่อง นายโกศล ศรีสังข์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ตามผลการได้สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สรุปความได้ว่า นายโกศล ศรีสังข์ (ผู้ถูกร้อง) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชิงชัย มงคลธรรม) ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สสร ๖๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐) ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ พร้อมนายชิงชัย มงคลธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการผู้สั่งแต่งตั้ง ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะพร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยต้องยื่นในกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง คือวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๗ บัญญัติให้วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้เป็นวันเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ ดังนั้น ผู้ถูกร้องจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินฯ ภายในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และต้องยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ทั้งต้องยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาหนึ่งปีอีกครั้งหนึ่งภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ ด้วย

ปรากฏว่าผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งครบระยะเวลา ๑ ปี โดยสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกร้องในกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินฯ โดยมีหนังสือแจ้งให้ทราบและให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวรวม ๒ ครั้ง คือ ตามหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๐๑/๓๓๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และตามหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๐๑/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓

นอกจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๑๐/๓๓๕๗ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงนายชิงชัย มงคลธรรม ผู้สั่งแต่งตั้งให้ช่วยแจ้งเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ แก่ผู้ถูกร้องอีกทางหนึ่งด้วย แต่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องไม่ได้ติดต่อชี้แจงข้อเท็จจริง และมีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบแต่อย่างใดทั้งสิ้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนน ๕ เสียง เกินกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ว่า ผู้ถูกร้อง ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชิงชัย มงคลธรรม) ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สสร ๖๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แม้ว่าจะได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบ และให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแล้ว รวม ๒ ฉบับ แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ดังกล่าว พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องจึงเป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญจึงเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต่อไป

พิจารณาแล้วเมื่อผู้ร้องเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ จึงรับเรื่องไว้พิจารณาวินิจฉัยและมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ หรือไม่ และผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า นายโกศล ศรีสังข์ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สสร ๖๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐) และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ด้วยเหตุที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๗ บัญญัติว่า “ให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการตามรัฐธรรมนูญนี้ด้วยและต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ คือ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามมาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ แต่ตามการตรวจสอบของคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องมิได้ดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๓ ครั้ง นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญคือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๒๕๒ แม้จะมีการติดต่อและติดตามโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้ถูกต้องและชี้แจงเหตุผลตามหนังสือดังกล่าวทั้ง ๒ ครั้ง อันเป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ และส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๒๕๕

ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องไม่เห็นด้วยกับคำร้องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ผู้ร้อง) ด้วยเหตุผลต่อไปนี้

๑. ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพราะ

(๑.๑) ผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ จึงไม่ต้องอยู่ในบังคับที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ ซึ่งประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ภายหลังจากผู้ถูกร้องได้รับแต่งตั้ง

(๑.๒) รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๗ บัญญัติให้รัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญนี้ โดยมีได้บัญญัติให้พ้นจากตำแหน่งและเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ การที่ผู้ร้องถือว่าผู้ถูกร้องเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองใหม่ตามรัฐธรรมนูญนั้น จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและขัดต่อรัฐธรรมนูญ

(๑.๓) ขณะที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ผู้ร้องยังมีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงไม่มีอำนาจร้องและไม่อาจใช้ระเบียบประกาศของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่บัญญัติขึ้น ภายหลังบังคับแก่ผู้ถูกร้องได้

๒. หากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามคำร้องของผู้ร้องจะมีผลให้ผู้ถูกร้องถูกห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี อันเป็นการถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพโดยอาศัยอำนาจรัฐเป็นการลงโทษอาญา ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ ที่ว่าบุคคลจะไม่ต้องรับผิดทางอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ กรณีจึงไม่สามารถนำบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ มาใช้บังคับกับผู้ถูกร้อง เพราะจะมีผลทำให้ผู้ถูกร้องต้องรับโทษทางอาญา อันเป็นการนำกฎหมายย้อนหลังมาบังคับใช้กับผู้ถูกร้อง

๓. ผู้ถูกร้องไม่ได้ตั้งใจที่จะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ เพราะ

(๓.๑) เข้าใจโดยบริสุทธิ์ใจว่า ผู้ถูกร้องมีได้อยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญนี้ แต่เข้าใจว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๗ ใช้บังคับเฉพาะรัฐมนตรีเท่านั้น อีกทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็ไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ถูกร้องอีกครั้งหนึ่งหลังจากรัฐธรรมนูญประกาศใช้บังคับ

(๓.๒) ขณะที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังมีได้ประกาศใช้ และประกาศใช้หลังจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งแล้วเป็นเวลาถึง ๗ เดือน และการแจ้งของผู้ร้องเป็นการแจ้งภายหลังจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลานาน ย่อมแสดงว่าผู้ร้องไม่แน่ใจว่าผู้ถูกร้องอยู่ในข่ายต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ หรือไม่

(๓.๓) ผู้ถูกร้องมีได้อาศัยอยู่ตามที่อยู่ที่ปรากฏตามสำเนาทะเบียนบ้านจึงรับทราบหนังสือของผู้ร้องหลังจากล่วงเลยกำหนดเวลาให้ยื่นแล้ว และรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้มีบทบัญญัติให้ขออนุญาตขยายเวลาการยื่นได้ ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้ดำเนินการและไม่อาจดำเนินการตามที่ผู้ร้องแจ้งมา เนื่องจากเชื่อว่าผู้ถูกร้องไม่จำเป็นต้องดำเนินการและไม่อาจดำเนินการให้ถูกต้องได้ตามที่ผู้ร้องแจ้งเป็นหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๑๐/๓๓๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ดี การที่ผู้ร้องมีหนังสือฉบับดังกล่าวและต่อมามีหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๐๑/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งไปยังภูมิสำเนาของผู้ถูกร้องก็ไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นการพิสูจน์เจตนาว่าไม่ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ฯ แต่ประการใด

อาศัยตามเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทั้งปวงดังกล่าว เมื่อผู้ร้องไม่มีอำนาจร้อง และกฎหมายก็ไม่อาจบังคับใช้ย้อนหลังเพื่อเป็นโทษกับบุคคลใดๆ รวมตลอดถึงผู้ถูกร้องได้ อีกทั้งผู้ถูกร้องก็มีได้ตั้งใจที่จะกระทำผิดต่อกฎหมาย คำร้องของผู้ร้องจึงไม่มีเหตุผลที่จะพิจารณารับฟังว่าผู้ถูกร้องกระทำผิดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ศาลจะวินิจฉัยตามมาตรา ๒๕๕ ได้

นอกจากคำชี้แจงของผู้ถูกร้องดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกร้องได้แถลงต่อศาลในการนั่งพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ สรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องมิได้เชี่ยวชาญในข้อกฎหมายลึกซึ้งละเอียด แต่ขอแถลงว่าผู้ถูกร้องไม่ได้ตั้งใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ดังเหตุผลต่อไปนี้

๑. การเข้าไปเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในครั้งนั้นกระผมไม่ได้ตั้งใจไม่ได้อยากจะเป็น แต่ตั้งแล้วก็ต้องเป็นเพราะว่ากระผมเองเป็นชาวไร่ชาวนาอยู่ในชนบท บังเอิญมาเป็น สสร. จังหวัดมหาสารคาม ท่านรัฐมนตรีคงจะเห็นว่ามีความรู้ความสามารถและเรียนมาทางวิชาการศึกษาด้วย

เมื่อตั้งแล้วกระผมต้องลาออกจาก สสร. เพื่อไม่ให้ขัดแย้งกัน และเป็นอยู่เพียง ๒ เดือนกับ ๘ วัน ก็มุ่งทำงานที่ได้รับมอบหมายเต็มที่ เมื่อรัฐบาลลาออกจึงยังไม่มีผลงานเป็นรูปธรรม ความจริงแล้วผมไม่ใช่ นักการเมืองอาชีพ

๒. เมื่อออกจากตำแหน่งแล้ว เพื่อนซึ่งเป็นอธิบดีคนหนึ่งบอกว่าตำแหน่งที่ปรึกษาไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน จึงไม่ได้ใส่ใจที่จะยื่น จึงกลับไปบ้านทำไร่ทำนาต่อ และไปช่วย ดร. ปราโมทย์ นาคทรพร สอนหนังสือที่วิทยาลัยนานาชาติที่หนองคาย และเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและกิจการต่างประเทศ จึงย้ายไปอยู่หนองคาย ๒ ปี และไม่คอยได้กลับมาหาสารคาม จึงไม่ได้รับจดหมายที่ผู้ร้องส่งไป เมื่อกลับมาหาสารคามมีคนบอกเหมือนกันว่ามีจดหมายมาจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๒ ครั้ง ได้ติดตามหาแต่ไม่พบ เคยเข้ามาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเหมือนกันไปหาห้องคนหนึ่งซึ่งทำงานที่นั่นไม่ได้เจอ แล้วก็ไม่ได้ตามปกติผมจะไม่ค่อยเข้ากรุงเทพ ฯ ผมไม่ได้อยู่ที่ตำบลที่อยู่ที่อยู่จดหมายส่งไป ผมอยู่กับภรรยาในอำเภอเมืองห่างจากตำบลที่อยู่ซึ่งเป็นสำเนาทะเบียนบ้านที่ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งไปนั้นประมาณ ๕๕ กิโลเมตร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งครบระยะเวลา ๑ ปี ทั้ง ๓ ครั้ง คือ ครั้งแรกต้องยื่นภายในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ครั้งที่สองภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๐ และครั้งสุดท้ายภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๑ โดยสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกร้องกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ โดยมีหนังสือแจ้งให้ทราบและชี้แจงข้อเท็จจริงรวม ๒ ครั้ง ตามหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๑๐/๓๓๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๑๑/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๓ รวมทั้งหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๒.๑๐/๓๓๕๗ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ถึงนายชิงชัย มงคลธรรม ผู้สั่งแต่งตั้งให้ช่วยแจ้งเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ แก่ผู้ถูกร้องอีกทางหนึ่งด้วย แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ติดต่อชี้แจงข้อเท็จจริงและมีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ แต่อย่างใด และจากการชี้แจงทั้งเป็นหนังสือและการให้ถ้อยคำในชั้นพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ฟังได้ว่าผู้ถูกร้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจากประเทศสหรัฐอเมริกา เคยเป็น สสร. ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่ประกาศใช้อยู่ในขณะนี้ และเป็นอาจารย์สอนระดับมหาวิทยาลัย มีประสบการณ์ทางด้านบริหารในตำแหน่งรองอธิการบดีด้วย การที่ผู้ถูกร้องย้ายจากบ้านพักที่ปรากฏตามสำเนาทะเบียนบ้านที่จังหวัดมหาสารคามไปอยู่ที่จังหวัดหนองคายเป็นเวลา ๒ ปีนั้น ผู้ถูกร้องไม่ได้แจ้งการย้ายที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแต่ประการใด และไม่สนใจที่จะรับข่าวสารจากภายนอกที่จะติดต่อมายังสถานที่พักที่ถูกต้องเพียงแห่งเดียว การที่ผู้ถูกร้อง

ชี้แจงว่าไม่รู้ว่าจะต้องมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นประเด็นที่ไม่อาจรับฟังได้เพราะผู้ถูกร้องเป็นผู้มีส่วนร่างรัฐธรรมนูญมาก่อนและเคยอยู่ในตำแหน่งทางการเมืองมาแล้วด้วย อีกทั้งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยและรองอธิการบดี ประกอบกับผู้ถูกร้องเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าได้ไปหาห้องที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อปรึกษาและตามเรื่องนี้แต่ไม่พบ เมื่อไม่พบก็ไม่รู้จะถามใครก็เลยต้องกลับไปก่อน แล้วก็ไม่ได้มาอีกเช่นนี้เห็นได้ว่า เหตุใดผู้ถูกร้องจึงไม่เข้าไปพบกับเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้อื่นเพื่อสอบถามและชี้แจงเหตุผลทั้งหมดที่ผู้ถูกร้องได้แถลงต่อศาลดังกล่าวให้ชัดเจนอันอาจทำให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่างไปจากที่เกิดขึ้นก็ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ